

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 74.

Vydána dne 5. července 1924.

Obsah: **146.** Smlouva mezi Československou republikou a královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců o úpravě vzájemných právních styků.

146.

Smlouva

mezi Československou republikou a královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců o úpravě vzájemných právních styků.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

TOMÁŠ G. MASARYK,

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,

VŠEM,

KTERÍ TENTO LIST ČÍSTI NEBO ČTOUCE SLYŠETI BUDOU,

POZDRAVENÍ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,

A KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ

BYLA SJEDNÁNA TATO SMLOUVA, JAKOŽ I DODATKOVÝ PROTOKOL:

Smlouva

mezi Československou republikou a královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců o úpravě vzájemných právních styků.

ČESKOSLOVENSKÁ REPUBLIKA a KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ, přejíce si upravit mezi sebou právní styky ve věcech občanských sporných a nesporných, vzájemnou vykonatelnost exekucních titulů, jakož i právní styky ve věcech trestních, dohodly se ujednat o tom smlouvu.

Ugovor

izmedju Českoslovačke Republike i Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca o uredjenju uzajamnih pravnih odnošaja.

ČESKOSLOVAČKA REPUBLIKA i KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA, želeći da regulišu uzajemne pravne odnošaje u gradjanskim, spornim i nespornim delima, uzajamno izvršenje eksekucionih titula kao i pravne odnose u kaznenim stvarima, sporazumile su se o tome, da će toga radi sklopiti ugovor.

K tomu cíli jmenovaly svými zmocněnci:

President Československé republiky:

pana JUDra EMILA SPIRU,
odborového přednostu ministerstva spravedlnosti
v Praze;

Jeho Veličenstvo král Srbů,
Chorvatů a Slovinců:

pana

JUDra DRAGOLJUBA ARANDJELOVIČE,
profesora právnické fakulty university v Bělehradě,

a

pana JUDra JANKO BABNIKA,
presidenta vrchního zemského soudu v Lublani,

kterí po výměně plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, dohodli se takto:

HLAVA PRVNÍ.

Ustanovení všeobecná.

Článek 1.

Stejně nakládání.

Smluvní strany se vzájemně zavazují, že poskytnou příslušníkům druhé strany na svém území volný přístup k soudům za stejných podmínek, jako vlastním státním občanům a že jim neuloží v té příčině žádných omezení, kterým nepodléhají vlastní státní občané.

Všeobecné jazykové předpisy, platné na území smluvních stran, nejsou touto smlouvou nikterak dotčeny.

HLAVA DRUHÁ.

I. Poskytování právní pomoci.

Článek 2.

Přímý styk.

Obě strany smluvní budou si k žádosti vzájemně poskytovat právní pomoc ve věcech civilních a soudnictví nesporného, čítaje v to i záležitosti poručenské a opatrovnícké, a to v přímém styku soudních a poručenských úřadů.

U tom cíli imenovali su svoje punomočnike:

Predsednik Českoslovačke Republike:

gospodina Dra EMILA SPIRU,
náčelnika Ministerstva pravde u Pragu,

a

Njegovo Veličanstvo Kralj Srba, Hrvata i Slovenaca:

gospodina

Dra DRAGOLJUBA ARANDJELOVIČA,
profesora pravnog fakulteta beogradskog univerziteta,

i

gospodina Dra JANKA BABNIKA,
predsednika višeg zemaljskog suda u Ljubljani,

koji su se po izmeni punomoćija, nadjenih u dobroj i propisanoj formi, saglasili ovako:

PRVA GLAVA.

Opšte odredbe.

Član 1.

Podjednako postupanje.

Ugovorne strane obvezuju se uzajamno dopustiti državljanima druge strane na svojoj teritoriji slobodan pristup sudovima pod istim uslovima kao i vlastitim državljanima i da im u ovom pogledu neće nametnuti nikakvih ograničenja, kojima ne podleže vlastiti državljanima.

U opšte propise o jeziku, koji vrede u oblastima ugovornih strana, ovim se ugovorom ni u koliko ne dira.

DRUGA GLAVA.

I. Davanje sudske pomoci.

Član 2.

Neposredan saobraćaj.

Obe ugovorne strane ukazivaće po molbi jedna drugoj pravnu pomoć u građanskim i trgovačkim stvarima i u poslovima vansporne sudbenosti, računajući tu i tutorske i starateljske stvari, to u neposrednom saobraćaju sudova i starateljskih vlasti.

Na území Československé republiky jsou k převzetí žádosti o doručení a o právní pomoc příslušny všechny soudní úřady, k jich zasilání však toliko předsednictva sborových soudů první stolice, ve věcech poručenských a opatrovnických též poručenské (sirotčí) úřady druhé stolice. Na území království Srbů, Chorvatů a Slovinců jsou jak k převzetí tak k přímému zasilání těchto žádostí příslušny všechny soudní úřady.

Je-li dožádaný úřad nepříslušný, zašle dožádání z moci úřední příslušnému úřadu svého státu a vyrozumí o tom současně dožadující úřad.

Vyřízení dožádání bude vždy zasláno přímo dožadujícímu úřadu.

Článek 3.

Kterým jazykem jest sepsati žádosti.

Žádosti za doručení a za právní pomoc jest sepsati v jazyku státním (oficiálním) strany dožadující. Ověřiti jich není třeba, budou však opatřeny úředním razítkem úřadu dožadujícího.

Těmto žádostem a jich přílohám je přiložiti překlad v jazyku státním (oficiálním) strany dožádané, jenž bude pořízen nebo ověřen přísežným tlumočnickem dožadující strany a opatřen jeho podpisem a úředním razítkem, nebo vyhotoven úředně. Překlad ten nemusí býti jinak ověřen.

Dožádaný úřad však může k žádosti dožadujícího úřadu na jeho účet sám překlad opatřiti.

Článek 4.

Obsah dožádání.

V dožádání jest udati předmět žádosti a, pokud třeba, věc krátce vylíčiti, strany pak označiti podle jména, povolání a místa stálého bydliště, případně sídla nebo pobytu. V žádostech o doručení jest udati také adresu příjemcovu a druh spisů, který má býti doručen.

Článek 5.

Způsob vyřízení.

Žádosti o doručení a o právní pomoc budou vyřízeny podle zákonů dožádaného státu.

U oblasti Českoslovačke Republike nadležne su za prijem zamolbenih pismena za dostavljanje i za pravnu pomoć sve sudske vlasti a za njihovo pošiljanje samo predsedništva kolegialnih sudova prvoga stepena, u tutorskim i starateljskim stvarima i tutorska (siročadska) vlast drugoga stepena. U oblasti Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca nadležne su kako za prijem zamolbenih pismena tako i za njihovo neposredne pošiljanje sve sudske vlasti.

Ako umoljena vlast nije nadležna, onda će ona poslati po službenoj dužnosti zamolbeno pismo nadležnoj vlasti svoje države i izvestiti o tome jednovremeno moleću vlast.

Odgovor na zamolbeno pismo poslaće se u svakom slučaju neposredno molećoj vlasti.

Član 3.

Jezik zamolbenih pismena.

Molbe za dostavljanje i za pravnu pomoć sastaviće se na državnom jeziku moleće strane. Njihovo overavanje nije potrebno, ali one će biti snabdevene službenim pečatom moleće vlasti.

Ovim molbama i njenim priložima priključiće se dalje prevodi na državnom jeziku umoljene strane, koji će biti sastavljeni ili overeni od strane zakletog tumača moleće strane i biti snabdeveni njegovim potpisom i službenim pečatom, odnosno biti službeno izradjeni. Za ove prevode nije potrebno dalje overavanje.

Ali zamoljena vlast može, na molbu moleće vlasti i na njen teret, sama pribaviti prevod.

Član 4.

Sadržina zamolbenih pismena.

U zamolbenom pismenu treba označiti predmet molbe i po potrebi stvar u kratko opisati, a stranke obeležiti po imenu, zanimanju i mestu stalnoga prebivališta odnosno sedišta ili boravka. U molbi za dostavljanje označiće se i adresa primaoca i vrstva pismene predstavke, koja se ima dostaviti.

Član 5.

Vrsta svršavanja.

Molbe za dostavljanje i pravnu pomoć rešavaće se po zakonima umoljene države.

Nicméně bude lze vyřídití je k návrhu dožadujícího úřadu také zvláštní formou, neopporuje-li to zákonům státu dožádaného.

Listiny a jiné spisy, jimiž se dožádání vyřizuje, nebudou opatřeny překladem do jazyka strany dožadující.

II. Doručení.

Článek 6.

Má-li býti spis doručen ve formě předepsané zákonodárstvím strany dožádané pro výkon doručení téhož druhu, musí býti sepsán ve státním jazyku dožádané strany, nebo opatřen překladem do tohoto jazyka. (Článek 3.)

Jinak se může dožádaný úřad omeziti na to, že provede doručení dodáním spisu příjemci, pokud tento je ochoten spis přijmouti.

Článek 7.

Výkon doručení lze odepřítí, pokládá-li je stát, na jehož území má býti provedeno, za způsobilé, aby ohrozilo jeho výsostní práva nebo jeho bezpečnost.

O tom, že doručení bylo odepřeno, vyrozumí dožádaný stát bez odkladu úřad dožadující a sdělí mu důvody, proč se tak stalo.

Článek 8.

Doručení bude prokázati buď potvrzením příjemcovým, které jest opatřiti datem a ověřiti, nebo osvědčením dožádaného úřadu o tom, že, jak a kdy bylo provedeno.

Byl-li spis, který měl býti doručen, zaslán ve dvou vyhotoveních, jest toto potvrzení příjmu nebo osvědčení buď napsati na jednom z těchto vyhotovení, nebo k němu připojiti.

Článek 9.

Každá ze smluvních stran může na území strany druhé doručovati spisy také přímo poštou a vlastním příslušníkům též svými diplomatickými nebo konsulárními zástupci, aniž však při tom smí pohroziti donucovacími opatřeními nebo jich použiti.

III. Vyřizování žádostí o právní pomoc.

Článek 10.

Příslušný úřad použije při vyřízení dožádání těchž prostředků donucovacích jako při

Ipak, po predlogu moleće vlasti, moći će se rešavati i u naročitoj formi, ako to nije protivno zakonima umoljene države.

Isprave i druga pismena, kojim se rešava zamolbeno pismo, neće biti snabdeveni prevodom na jezik moleće strane.

II. Dostavljanje.

Član 6.

Ako pismo treba dostaviti u formi, koja je propisana zakonodavstvom umoljene strane za preduzimanje sličnih dostavljanja, onda će se ono sastaviti na državnom jeziku umoljene strane ili snabdeti prevodom na ovom jeziku. (Član 3.)

Inače može se umoljena vlast na to ograničiti, da dostavljanje preduzme predajom pismena primaoca, ako ovaj hoće da pismo primi.

Član 7.

Preduzimanje dostavljanja može biti odbijeno, ako država, na čijoj oblasti treba da se preduzme, drži da će time biti ugrožena njena suverena prava ili njena bezbednost.

Umoljena država obavestiće bez odlaganja moleću vlast da je dostavljanje odbijeno i saopštiti joj razloge, zbog kojih je to učinjeno.

Član 8.

Dostavljanje treba dokazati ili potvrdom primaoca, koju treba snabdeti datumom i overiti, ili izjavom umoljene vlasti o tome, da je ono, kako i kada izvršeno.

Ako je pismo, koje se imalo dostaviti, poslato u dva primerka, onda će se ova potvrda o prijemu ili izjava napisati na jednom od ovih primeraka ili njemu priložiti.

Član 9.

Svaka od ugovornih strana može u oblasti druge strane dostavljati pisma i neposredno poštom, a svojim sopstvenim državljanima i preko svojih diplomatskih ili konsularnih zastupnika, ali pri tom ne sme prinudna sredstva niti primenjivati niti njima pretiti.

III. Postupanje sa molbama za pravnu pomoć.

Član 10.

Nadležna vlast primeniće pri rešavanju zamolbenog pisma ista prinudna sredstva

vyřízení dožadání úřadů vlastního státu, nebo žádostí podaných za týmž účelem zúčastněnou stranou.

Přeje-li si toho dožadující úřad, bude zpraven, kdy a kde bude provedeno žádané opatření, aby strany interesované mohly býti přítomny.

Článek 11.

Vyřízení dožadání lze odepřiti, jestliže žádané opatření nenáleží v dožadném státě k úkolům soudní pravomoci, nebo má-li tento stát za to, že je s to ohroziti jeho výsostní práva nebo jeho bezpečnost.

Článek 12.

Náklady právní pomoci.

Za provedení doručení a za vyřízení dožadání o právní pomoc nebudou požadovány žádné poplatky ani náhrada jakýchkoli výloh. Výjimku činí poplatky, které dožadovaný stát vyplatil svědkům a znalecům, jakož i výlohy, které vznikly dožadáním o použití zvláštní formy řízení.

Právní pomoc nesmí býti dožadáným úřadem odeprána proto, že dožadující úřad nesložil přiměřenou zálohu na výlohy, jež podle odstavce prvního tohoto článku musí býti nahrazeny, leda že by pro tatáž úřední jednání mohla býti požadována záloha také na vlastních příslušnících.

Poplatky poštovní hradí úřad odesílající.

HLAVA TŘETÍ.

Osvobození od jistot a záloh.

Článek 13.

Od příslušníků jedné ze smluvních stran, kteří před soudy druhé strany smluvní budou jednati jako žalobci neb intervenienti, nebude požadována jakákoli jistota či složení k soudu z toho důvodu, že jsou cizinci, nebo že nemají v tuzemsku bydliště nebo sídla.

Rovněž nebude požadována na žalobci neb intervenientu nijaká záloha k zajištění soudních útrat.

Článek 14.

Byl-li žalobce neb intervenient osvobozený podle článku 13. této smlouvy, nebo podle zá-

kao i při izvršenju molaba od strane vlasti svoje sopstvene države ili molaba, koje je toga radi podnela jedna od učestvujućih stranaka.

Moleća vlast biće, ako to želi, o tome izveštena kada će i gde će umoljena mera biti izvršena, da bi učestvujući interesenti mogli biti prisutni.

Član 11.

Izvršenje molaba može se odbiti, ako zamoljena mera u umoljenoj državi ne dolazi u zadatke sudske nadležnosti, ili ako ova država misli, da će ta mera ugroziti njenu suverena prava ili njenu bezbednost.

Član 12.

Troškovi pravne pomoći.

Neće se zahtevati nikakve pristojbe niti naknade ma kakvih izdataka za izvršenje dostave i za svršavanje molaba za pravnu pomoć. Izuzetak čine pristojbe, koje je umoljena država isplatila svedocima i veštacima, kao i izdaci, koji su prouzrokovani usled molbe da se upotrebi neka naročita forma postupanja.

Umoljena vlast ne sme odbiti pravnu pomoć s toga razloga što moleća vlast nije položila odmereni predum za izdatke, koji se prema prvoj alineji ovoga člana moraju naknaditi, osim ako se za iste službene radnje i od sopstvenih državljana može tražiti da polože predum.

Poštarinu snosi vlast koja šalje.

TREĆA GLAVA.

Oslobodjenje od davanja obezbedjenja i preduma

Član 13.

Od državljana jedne od ugovornih strana, koji izlaze pred sudove druge ugovorne strane kao tužioci ili intervenienti, neće se tražiti zbog toga što su stranci ili što u ovozemstvu nemaju prebivališta ili sedišta, nikakvo obezbedjenje ili polaganje sudu.

Isto tako neće se od tužioca ili intervenienta tražiti nikakav predum radi obezbedjenja sudskih troškova.

Član 14.

Ako su sudovi jedne ugovorne države pravosnažno osudili na plaćanje parničnil

kona platného ve státě, kde žaloba byla podána, od placení jistoty, složení k soudu, nebo od zálohy, pravoplatně odsouzen soudy jednoho ze smluvních států k náhradě útrat sporu, bude toto rozhodnutí vykonatelné bez předchozího slyšení stran též na území druhého státu, odpovídá-li požadavkům článku 3. a je-li příslušným soudem, který je vydal, potvrzeno, že nabylo moci práva.

Totéž platí o soudních rozhodnutích, kterými byla později stanovena výše nákladů sporu.

HLAVA ČTVRTÁ.

Právo chudých.

Článek 15.

Příslušníkům jedné strany smluvní přiznává se na území druhé strany právo chudých podle těchže předpisů, jež tam platí pro vlastní příslušníky.

Bylo-li příslušníku jedné ze smluvních stran povoleno právo chudých, bude ho požívat také ve všech procesních jednáních před soudy druhé smluvní strany, týkajících se téže věci. O výlohách, které by následkem těchto procesních jednání mohly vzniknouti, platí ustanovení článku 12.

Článek 16.

Vysvědčení chudoby bude vydáno úřady stálého pobytu žadatelova, nebo, nemá-li ho, úřady onoho místa, kde se právě dočasně zdržuje.

Nezdržuje-li se žadatel na území jedné ze smluvních stran, postačí vysvědčení příslušného diplomatického nebo konsulárního zástupce jeho státu.

Článek 17.

Úřad příslušný k vydání vysvědčení chudoby může si opatřiti u úřadů druhé smluvní strany informace o majetkových poměrech žadatelových.

Úřad, který rozhoduje o žádosti za přiznání práva chudých, jest oprávněn, aby prozkoumal v mezích své úřední působnosti předložená vysvědčení a informace.

HLAVA PÁTÁ.

Pozůstalosti

Článek 18.

Příslušníci každé z obou smluvních stran mohou pořizovati závětí, dovětkem, smlouvou

troškova tužioca ili intervenienta, koji je u smislu člana 13. ovog ugovora ili prema zakonu, koji vredi u državi gde je tužba predata, oslobođen od plaćanja obezbeđenja, polaganja sudu ili predujma, onda će takva odluka biti izvršna i u oblasti druge ugovorne države bez prethodnog saslušanja stranaka, ako ona odgovara zahtevima člana 3. i ako je pravnu snagu odluke službeno potvrdila nadležna vlast, koja ju je izdala.

To isto vredi o sudskim odlukama, kojima docnije bude utvrđena visina parničnih troškova.

ČETVRTA GLAVA.

Siromaško pravo.

Član 15.

Državljanima jedne ugovorne strane priznaje se siromaško pravo u oblasti druge strane po istim propisima, koji tu vrede za sopstvene državljane.

Kad je državljanu jedne ugovorne strane priznato siromaško pravo, onda mu ono pripada i u svima procesnim radnjama pred sudovima druge ugovorne strane, koje se odnose na istu stvar. Za pristojbe postale usled takvih procesnih radnja vredi član 12.

Član 16.

Svedodžbu o siromaštvu izdaće vlasti stalnoga boravišta moliočevog, a ako toga nema, onda vlasti onoga mesta, gde se on baš privremeno nalazi.

Ako se molilac ne nalazi u oblasti jedne od ugovornih strana, onda je dovoljna svedodžba nadležnog diplomatskog ili konsularnog predstavnika njegove države.

Član 17.

Vlast, koja je nadležna za izdavanje svedodžbe o siromaštvu, može tražiti obaveštenja o imovnom stanju molioica kod vlasti druge ugovorne strane.

Vlast, koja odlučuje po molbi za priznanje siromaškog prava ovlašćena je da, u granicama svoga službenog delanja, ispita podnesene joj svedodžbe i obaveštenja.

PETA GLAVA.

Zaostavštine.

Član 18.

Državljani svake ugovorne strane mogu testamentom, kodicilom, ugovorom o nasledji-

dědicou, darováním na případ smrti, nebo jinak o veškerém jmění, které mají na území druhé smluvní strany. Taktéž mohou příslušníci obou smluvních stran nabývatí dědictvím majetkových práv i ve všech částech území druhého smluvního státu, jako jeho vlastní příslušníci.

Za právní důvod nabývání podle předcházejícího odstavce budou pokládány: zákonná poslušnost, nárok na povinný díl, závěť, dovětek, dědická smlouva, darování na případ smrti a odumrtí ve prospěch státu.

Tím však nebudou dotčeny předpisy platné ve smluvních státech o nabývání a držbě majetku nemovitého, zejména předpisy vydané o provádění pozemkové reformy.

Článek 19.

Smluvní strany se zavazují, že si navzájem vydají movité pozůstalosti po příslušnících druhé strany ku projednání pozůstalosti a k rozhodnutí sporných otázek na ni se vztahujících příslušným soudem nebo úřadem vlasti zemřelého.

Článek 20.

Soud nebo úřad smluvní strany, na jejímž území jest movité pozůstalostní jmění, je povinen:

1. zřídití úmrtní zápis, zemřel-li na jeho území příslušník druhé smluvní strany,

2. učiniti opatření nezbytná k zabezpečení účelné správě pozůstalého jmění, aby bylo zabráněno jeho zmenšení nebo jiné hroziící újmě.

Zejména jest povinen zřídití řádný inventář veškerého pozůstalostního jmění a podle okolností případu je buď zapečetiti nebo naříditi jeho uložení na bezpečném místě nebo ustanoviti spolehlivou a důvěry hodnou osobu správcem pozůstalosti.

Opatření uvedená pod číslem 1. a 2. provede soud nebo úřad podle předpisů platných o tom ve vlastním státě. Na požádání druhé strany bude však lze je provést i ve formě zvláštní, neodporuje-li tato zákonům platným ve státě, kde je příslušný soud nebo úřad.

3. Jsou-li dědici nebo odkazovníci státními občany té smluvní strany, kde jest pozůstalostní jmění, nebo zdržují-li se na tomto území, jest příslušný soud nebo úřad oprávněn

vanju, poklonom u slučaju smrti ili na drugi način raspolagati celom imovinom, koju imaju u oblasti druge ugovorne države. Isto tako mogu državljani obe ugovorne strane i u svakoj oblasti druge ugovorne države, isto kao i sopstvenimi državljanima, pribavljati imovinska prava putem nasledja.

Kao pravni osnovi pribavljanja u smislu prethodne alineje razumeju se: nasledjivanje po zakonu, pravo na zakoni deo (rezervu), testament, kodiciel, ugovor o nasledjivanju, poklon u slučaju smrti i pribavljanje državi nasledja bez naslednika.

Propisi, koji važe u ugovornim državama o pribavljanju i posedovanju nepokretnina, naročito propisi o agrarnoj reformi, time se ni u koliko ne vredjaju.

Član 19.

Ugovorne strane obvezuju se, da uzajamno jedna drugoj predaju pokretne zaostavštine državljana druge strane radi rasprave zaostavštine i donošenja odluke o naslednim sporovima, koji se na to odnose, od strane nadležnog suda ili nadležne vlasti države pokojnikove.

Član 20.

Sud ili vlast ugovorne strane, u čijoj se oblasti nalazi pokretna zaostavština, dužan je:

1. da sastavi zapisnik o smrti državljana druge ugovorne strane, koji je u njegovom području umro;

2. da preduzme mere, koje su neophodne za obezbeđenje i valjano upravljanje zaostavštinom u cilju da se izbegne njeno smanjenje ili koja druga preteća šteta.

On je naročito dužan sastaviti uredan inventar celokupne zaostavštine i prema okolnostima slučaja ili staviti je pod pečat ili narediti da se ostavi na kome sigurnom mestu ili odrediti koje pouzdano ili poverljivo lice za staraoca zaostavštine.

Pod 1. i 2. spomenute mere preduzeće nadležni sud ili vlast po propisima, koji vrede u sopstvenoj državi. Ali će one, po molbi druge strane, biti preduzete i u kojoj naročitoj formi, ako ova nije u protivnosti sa zakonima, koji vrede u državi gde se nalazi nadležni sud ili vlast.

3. Ako su naslednici ili legatari državljanima jedne ugovorne strane, kod koje se nalazi zaostavština, ili se u ovoj oblasti nalaze, onda je nadležni sud ili vlast ovlašćen, da po molbi

zadržeti na žádost těchto osob celé pozůstalostní jmění nebo postačující část jeho do té doby, dokud o jich dědickém nebo odkazovníckém nároku nebude pravoplatně rozhodnuto příslušným pozůstalostním soudem nebo úřadem vlasti zůstavitelovy.

4. Stejná opatření mohou býti učiněna na žádost věřitelů, kteří jsou příslušníky smluvní strany, na jejímž území jest movité jmění, nebo kteří se na jejím území zdržují, pokud jejich nároky byly již u soudu ohlášeny. O těchto nárocích rozhodnou výlučně soudy státu, na jehož území jest movité pozůstalostní jmění.

Článek 21.

Za účelem opatření uvedených pod číslem 3. a 4. předcházejícího článku je stanoviti ediktální lhůtu nejdéle pěti měsíců, aby v ní nároky osob shora zmíněných mohly býti soudu nebo úřadu přihlášeny. Nebyly-li přihlášeny v této lhůtě, nelze vydání movitého pozůstalostního jmění odpírati.

Vyhláška bude uveřejněna v obou státech v časopise, určeném pro úřední vyhlášky, a její ověřený opis bude neprodleně zaslán soudu nebo úřadu vlasti zůstavitelovy, kterému přísluší projednání pozůstalosti; není-li tento soud nebo úřad znám, jest opis vyhlášky zaslán příslušnému úřadu konsulárnímu nebo, není-li ho, jinému zastupitelskému úřadu.

Článek 22.

O každém úmrtí příslušníka druhé strany zpraví ihned příslušný úřad nejbližší konsulární úřad vlasti zemřelého a zašle mu co nejdříve úmrtní list a ověřený opis úmrtního zápisu.

Je-li v místě, kde jest movité pozůstalostní jmění, konsulární úřad, lze opatření, uvedená v článku 20. pod číslem 2., učiniti jen, byl-li o tom konsulární úřad za účelem účasti včas vyrozuměn.

V ostatních případech bude konsulární úřad neprodleně zpraven o všem, co bylo zařízeno k zabezpečení a správě pozůstalostního jmění. Opatření tato mohou býti na jeho přání změněna nebo zrušena, leč by z toho vznikla újma vlastním státním příslušníkům.

Článek 23.

Jsou-li na projednání pozůstalosti zúčastněny pouze osoby, které jsou příslušníky

ovih lica dotle zadrži celu zaostavštinu ili jedan dovoljan deo iste, dok nadležni ostavinski sud države ostaviočeve pravosnažno ne odluči o njihovom nasledničkom ili legatskom potraživanju.

4. Iste se mere mogu preduzeti po molbi poverilaca, koji su državljani one ugovorne strane, u čijoj se oblasti pokretna zaostavština nalazi, ili koji se u ovoj oblasti nalaze, ako su njihova potraživanja kod suda bila već prijavljena. O tim potraživanjima odlučivače isključivo sudovi one države, u čijoj se oblasti nalazi pokretna zaostavština.

Član 21.

U cilju postignuća pod brojevima 3. i 4. prethodnoga člana navedenih mera određuje se ediktalni rok od najduže pet meseci, u kome se potraživanja goreimenovanih lica mogu sudu ili vlasti prijaviti. Ako se takva prijava u ovom roku ne učini, onda se predaja pokretne zaostavštine ne može odreći.

Proglas će biti objavljen u obema državama u novinama, koje su odrerjene za službena proglašavanja, i njegov overen prepis poslaće se bez odlaganja sudu ili vlasti ostaviočeve države, koji je nadležan za raspravu zaostavštine; ako ovaj sud ili vlast nisu poznati, onda nadležnoj konsularnoj vlasti, a ako ni nje nema, onda drugoj vlasti za zastupanje ovlašćenjoj.

Član 22.

O svakom smrtnom slučaju državljana druge ugovorne strane izvestiće odmah nadležna vlast najbližu konsularnu vlast države umrloga, šiljući joj što pre umrlicu i overen prepis zapisnika o smrti.

Ako se u mestu, gde se nalazi pokretna zaostavština, nalazi konsularna vlast, onda se u članu 20. pod brojem 2. navedene mere mogu samo onda preduzeti, ako konsularna vlast bude radi učestvovanja blagovremeno o tome izveštena.

U ostalim slučajevima biće konsularna vlast bez odlaganja izveštena o svemu što je naredjeno bilo radi obezbedjenja i uprave zaostavštinom. Ove mere mogu po njenoj želji biti izmenjene ili ukinute, ako to ne bi bilo od štete za sopstvene državljanane.

Član 23.

Ako u raspravi zaostavštine učestvuju samo lica, koja su državljani države, u čijoj se

státu, na jehož území jest movitá pozůstalost, nebo které se na tomto území trvale zdržují, může pozůstalostní soud nebo úřad vlasti zemřelého k návrhu těchto osob zůstaviti projednání movité pozůstalosti soudu nebo úřadu místa, kde jest movitá pozůstalost, byl-li tento návrh podán ve lhůtě stanovené v článku 21.

Článek 24.

O tom, co dlužno považovati za jmění movité, rozhodují předpisy státu, kde je toto jmění.

Movitá pozůstalost bude za účelem dopravy do vlasti zůstavitelovy předána nejbližšímu konsulárnímu úřadu.

Ustanoveními této smlouvy nejsou nikterak dotčeny předpisy o zápovědi vývozu jednotlivých předmětů, pokud jsou na území smluvních stran dočasně v platnosti.

Článek 25.

Ustanovení této smlouvy o vydávání movitých pozůstalostí nebudou dotčena případnou podrobnou finanční dohodou mezi oběma smluvními stranami o zamezení dvojího zdanění movitých pozůstalostí, které podle předcházejících předpisů budou vydány pozůstalostnímu soudu nebo úřadu vlasti zemřelého.

Článek 26.

Dokud dohoda zmíněná v článku 25. nebude sjednána, vyhrazuje si každá ze smluvních stran, že, dříve než movitou pozůstalost vydá úřadům druhé smluvní strany, vybere poplatky a jiné veřejné dávky, které dle jejích zákonů na ní váznou.

Článek 27.

Projednání nemovité pozůstalosti a rozhodnutí o všech jí se týkajících žalobách a právních rozepřích přísluší výlučně soudu nebo administrativnímu úřadu smluvní strany, na jejímž území tato pozůstalost leží.

HLAVA ŠESTÁ.

Poručenství a opatrovnictví.

Článek 28.

Úřadům každé ze smluvních stran přísluší poručenská (opatrovnická) péče o osobu a o veškeré jmění jejích vlastních příslušníků.

Pokud jde o příslušníky druhé smluvní strany, kteří se zdržují v jejích obvodu, nebo tam mají jmění, omezí se úřady pouze

oblasti nalazi pokretna zaostavština, ili koja se u ovoj oblasti stalno bave, onda može ostavinski sud ili vlast pokojnikove države po predlogu ovih lica ostaviti raspravu pokretna zaostavštine sudu ili vlasti mesta, gde se pokretna zaostavština nalazi, ako je ovaj predlog stavljen u roku odredjenom u članu 21.

Član 24.

Šta se ima smatrati kao pokretna imovina, odredjuje se po propisima države, u kojoj se nalazi dotična imovina.

Pokretna zaostavština predaće se najbližoj konsularnoj vlasti radi otpravljanja u državu ostavioca.

Odredbama ovoga ugorova ne dira se nikako u propise, o zabrani izvoza pojedinih predmeta, u koliko oni tada vrede u oblasti ugovornih strana.

Član 25.

U odredbe ovoga ugovora o predavanju pokretna zaostavštine ne dira se eventualnim bližim finansijskim sporazumom izmedju obe ugovorne strane u pogledu izbegavanja dvostrukog porezivanja pokretnih zaostavština, koje se po gornjim propisima predaju ostavinskom sudu ili vlasti države pokojnikove.

Član 26.

Dok sporazum po članu 25. ne bude postignut, svaka ugovorna strana zadržava sebi pravo da od pokretna zaostavštine naplaćuje porez na nasleđe i ostale dažbine po svojim zakonima pre no što je izda drugoj ugovornoj državi.

Član 27.

Rasprava nepokretna zaostavštine i odluka o svima tužbama i pravnim sporovima, koji se na nju odnose, pripada isključivo sudu ili administrativnoj vlasti one ugovorne strane, u čijoj se oblasti nalazi ova zaostavština.

ŠESTA GLAVA.

Tutorstva i starateljstva.

Član 28.

Vlastima svake ugovorne strane pripada tatorska (starateljska) zaštita o ličnosti i celokupnoj imovini njenih sopstvenih državljana.

Za državljanu druge ugovorne strane, koji se u njenoj oblasti nalaze ili tu imaju imovine, one će se ograničiti samo na neodložne

na neodkladná opatření poručenská (opatrovnická) a vyrozumějí o tom neprodleně příslušný úřad této druhé smluvní strany.

Příslušný úřad státu, jehož občanem jest poručenec, může opatření tato zrušiti. Může však též, je-li to v zájmu poručencově, vyslechna tohoto a jeho zákonného zástupce, přenést jednotlivá opatření poručenská (opatrovnická) jak ohledně osoby tak ohledně jmění podle předpisů o tom platných na úřady druhé strany.

Úřady tyto řídí se pak při svém rozhodování tuzemským právem. O otázkách osobního stavu jim však rozhodovati nepřisluší. Jejich rozhodnutí, jakmile se stanou pravo-platnými, budou uznána na území strany druhé.

HLAVA SEDMÁ.

Ověřování a průvodní síla listin.

Článek 29.

Listiny sepsané, vydané neb ověřené soudem, nebo listiny vydané některým nejvyšším správním úřadem nebo jinými ústředními nebo jim na roveň postavenými správními úřady jedné smluvní strany, jichž má býti použito před soudy a poručenskými úřady na území druhé strany, nepotřebují, jsou-li opatřeny úředním razítkem, dalšího ověření.

Listiny vyhotovené a ověřené veřejnými notáři (notáři), má-li jich býti použito po rozumu odstavce prvního, dlužno soudně ověřiti.

Za soudní listiny je považovati též vyhotovení podepsaná soudní kanceláří, pokud její podpis postačuje podle zákonů smluvní strany, na jejímž území je soud.

Seznam ústředních úřadů, jež podle odstavce prvního přicházejí v úvahu, bude této smlouvy připojen. Případné pozdější změny budou navzájem sděleny.

Článek 30.

Průvodní síla veřejných listin, zřízených na území jedné smluvní strany, jakož i obchodních knih, vedených na tomto území, řídí se v řízení před soudy druhé smluvní strany podle zákonů státu, v němž byly zřízeny nebo jsou vedeny, aniž však smí jim býti přiznána v míře větší, než připouští právo státu, kde se soudní řízení koná.

tutorske (starateljske) naredbe, i o tome nadležnu vlast druge ugovorne strane bez odlaganja izvestiti.

Nadležna vlast države, čiji je državljanin štićenik, može ove naredbe ukinuti. Ali ona može, ako je to u interesu štićenika, pojedine tutorske (starateljske) naredbe, shodno za to vredećim propisima, bilo u pogledu ličnosti ili u pogledu imovine, i preneti na vlasti druge ugovorne strane, saslušavši štićenika i njegovog zakonskog zastupnika.

Ove će vlasti onda pri svojim odlukama primenjivati domaće pravo. Ali one ne mogu odlučivati o pitanjima ličnog statusa. Njihove pravnosnažne odluke priznaće se u oblasti druge ugovorne strane.

SEDMA GLAVA.

Overavanje i dokazna snaga isprave.

Član 29.

Za isprave, koje je sastavio, izdao ili overio sud, ili za isprave, koje potiču od vrhovne ili druge centralne ili njima ravne upravne vlasti jedne ugovorne strane, nije potrebno pri njihovoj upotrebi pred sudovima i tutorskim vlastima u oblasti druge ugovorne strane nikakvo drugo overavanje, ako su snabdevene službenim pečatom.

Isprave, koje su sastavili ili overeli javni notari (notari), overiče sud, ako se hoće njihova upotreba prema alineji prvoj.

Kao sudske isprave smatraće se i otpis, koje je potpisala sudska kancelarija, ako je njen potpis dovoljan po zakonima one ugovorne strane, u čijoj se oblasti sud nalazi.

Ovom će se ugovoru priložiti spisak centralnih vlasti, koje po alineji prvoj dolaze u obzir. Eventualne docnije promene biće uzajamno saopštene.

Član 30.

Dokazna snaga javnih isprava, koje su sastavljene u oblasti jedne ugovorne strane, kao i trgovačke knjige, koje su vodjene u ovoj oblasti, upravlja se u postupku pred sudovima druge ugovorne strane po zakonima države gde su one sastavljene ili vodjene, ali im se ne može ni u kom slučaju priznati u većoj meri nego što je to dopušteno po zakonima države, gde se sudske postupanje dostavlja.

HLAVA OSMÁ.

Prohlášení za mrtva.

Článek 31.

Prohlásiti osobu za mrtvou přísluší úřadům státu, jehož příslušníkem byla v době, kdy se stala nezvěstnou.

Pravoplatné výroky vydané těmito úřady mají platnost též na území druhé smluvní strany.

HLAVA DEVATÁ.

Právní informace a osvědčování právních předpisů.

Článek 32.

Ministerstva spravedlnosti smluvních stran dodají si navzájem na požádání informace o právu platném na území svých států.

V žádosti bude přesně vylíčiti, o kterých právních předpisech má býti informace dána, nebo jichž znění má býti osvědčeno.

HLAVA DESÁTÁ.

Spory o manželský původ dítěte.

Článek 33.

Spory o manželský původ dítěte náležejí před úřady oné smluvní strany, jejímž státním příslušníkem jest osoba, proti níž žaloba čelí.

Pravoplatné nálezy těchto úřadů budou uznány na území druhé smluvní strany.

HLAVA JEDENÁCTÁ.

Nálezy ve věcech manželských.

Článek 34.

Rozhodovati o platnosti manželství, o rozluce nebo rozvodu od stolu a lože, příslušny jsou výlučně úřady onoho státu, jehož příslušníky jsou manželé v době podání žaloby nebo žádosti. Jsou-li manželé v této době různého státního občanství, jsou výlučně příslušny úřady státu, kam manželé naposled společně příslušeli.

Změní-li manželé státní příslušnost, může okolnost, která nastala před touto změnou, býti důvodem rozluky nebo rozvodu jen potud, pokud odůvodňovala rozluky nebo rozvod též dle práva před tím pro ně platného.

OSMA GLAVA.

Proglášeníje smrti.

Član 31.

Proglášeníje smrti jednoga lica pripada vlastima države, čiji je državljanin on bio u vremenu kad ga je nestalo.

Pravnosnažne odluka, koje su ove vlasti izrekle, vrede i u oblasti druge ugovorne strane.

DEVETA GLAVA.

Pravna obaveštenja i posvedočenja pravnih propisa.

Član 32.

Ministarstva pravde ugovornih strana dajuće jedno drugom po molbi obaveštenja o pravnim propisima, koji vrede u oblasti njihove države.

U molbi će se tačno označiti, o kojim pravnim propisima treba da se dade obaveštenje ili čiji tekst treba da se posvedoči.

DESETA GLAVA.

Sporovi o bračnosti deteta.

Član 33.

Sporovi o bračnom rodjenu deteta pripadaju vlastima one ugovorne strane, čili je državljanin lica, protiv koga se tužba upravlja.

Pravnosnažne presude ovih vlasti biće priznate u oblasti druge ugovorne strane.

JEDANAESTA GLAVA.

Presude u bračnim stvarima.

Član 34.

O važnosti braka, o razvodu i odvajanju od stola i postelje nadležne su isključivo da odlučuju vlasti one države, čiji su državljanima supruzi u vreme predaje tužbe ili molbe; ako supruzi u vreme predaje tužbe imaju razna državljanstva, nadležne su isključivo vlasti države, kojoj su supruzi zajednički poslednji put pripadali.

Ako su supruzi promenili državljanstvo, onda može okolnost, koja je pre ove promene nastupila, biti razlog odvajanja ili razvoda samo u toliko, ako je ona dopuštala odvajanje ili razvod i po pravu, koje je predje za njih važilo.

Pravoplatné nálezy úřadů jmenovaných v odstavci prvním budou uznány na území druhé strany.

HLAVA DVANÁCTÁ.

Řízení konkursní.

Článek 35.

Byl-li uvalen konkurs na jmění příslušníka druhé smluvní strany, jest neprodleně zpravití příslušný soud jeho vlasti, pokud tento je znám.

Lze-li za to míti, že v druhém smluvním státě přebývají konkursní věřitelé, je zaslati příslušnému soudu zároveň s touto zprávou i vyhotovení konkursní vyhlášky k uveřejnění v časopisech tam pro to určených.

Bylo-li na území jedné smluvní strany zahájeno příslušným soudem nebo úřadem konkursní řízení, a má-li úpadce na území druhé smluvní strany movité jmění, aniž by tam měl své bydliště (sídlo), bude toto jmění na dožádání příslušného soudu nebo úřadu zajištěno, sepsáno a vydáno.

Ode dne, kdy toto dožádání dojde příslušnému úřadu druhé smluvní strany, nelze tu na movitém jmění úpadcově nabývat ani vlastnických, ani zástavních, ani retenčních práv.

O vyloučení a odloučení předmětů z movité konkursní podstaty rozhodují soudy smluvní strany, na jejímž území jest movité jmění. Zbývající movité jmění bude pak vydáno příslušnému konkursnímu soudu druhé smluvní strany.

Článek 36.

Účinky konkursu vyhlášeného příslušným úřadem jedné smluvní strany nedotýkají se nemovitého jmění úpadce, jež leží na území druhé strany.

Článek 37.

Příslušníci obou smluvních stran požívají jako věřitelé v řízení konkursním a vyrovnávacím těchže práv jako vlastní státní občané.

HLAVA TRINÁCTÁ.

Vzájemný výkon exekučních titulů.

Článek 38.

Každá ze smluvních stran se zavazuje, že podle níže uvedených ustanovení a na základě

Pravosnaže odluke u alineji prvoj imenovanih vlasti biće priznate u oblasti druge ugovorne strane.

DVANAESTA GLAVA.

Stecišni postupak.

Član 35.

Ako se nad imovinom državljana druge ugovorne strane otvori stecište, onda će o tome bez odlaganja biti izvešten nadležni sud njegove države, ako je on poznat.

Ako se može uzeti da u drugoj ugovornoj državi stecišni poverioci prebivaju, onda će se nadležnom sudu poslati s izveštajem prepis stecišnog proglašenja radi obnarodovanja u za to odredjenim novinama ove države.

Ako nadležni sud ili vlast u oblasti jedne ugovorne strane otvori stecište i ako stečajni dužnik u oblasti druge ugovorne strane ima pokretnog imanja, ne imajući tamo svoje mesto prebivanja, onda će se ove imanje po molbi nadležnog suda ili vlasti obezbediti, popisati i nadležnom sudu ili nadležnoj vlasti predati.

Od dana kada takva molba prispe kod nadležnih vlasti druge ugovorne strane, ne mogu se tu na pokretnoj imovini stecišnog dužnika sticati ni svojinska ni založna prava ni prava zadržanja.

O izdvajanju ili odvajanju predmeta ili pokretne stecišne mase odlučuju sudovi one ugovorne strane, u čijoj se oblasti pokretna imovina nalazi. Ostala pokretna imovina biće predana nadležnom stecišnom sudu druge ugovorne strane.

Član 36.

Dejstva stecišta, koje je objavila nadležna vlast jedne ugovorne strane, ne odnose se na nepokretnu imovinu stecišnog dužnika, koja leži u oblasti druge ugovorne strane.

Član 37.

Državljanima obe ugovorne strane uživaju kao poverioci u stecišnom postupku i postupku poravnanja ista prava kao i sosptveni državljani.

TRINAESTA GLAVA.

Uzajamno izvršenje eksekucionih titula.

Član 38.

Svaka ugovorna strana obvezuje se da odobri i izvrši eksekuciju i u svojoj oblasti,

níže zmíněných listin, jež byly zřízeny na území druhé smluvní strany a podle práva tam platného jsou vykonatelnými exekučními tituly, povolí a vykoná exekuci též na svém vlastním území.

Článek 39.

Exekuční tituly.

Jsouť exekučními tituly podle předcházejícího článku:

1. Rozsudky, platební příkazy (rozkazy), usnesení a jiná rozhodnutí civilních soudů, včetně soudů obecních, o majetkoprávních nárocích, pokud podle práva platného u nalézajícího soudu nepodléhají žádnému dalšímu oprávněnému prostředku s účinkem odkladným a pokud jsou opatřeny doložkou soudu, že tomu tak jest, potvrzující zároveň správnost vyhotovení.

2. Smíry uzavřené o takových nárocích před civilními soudy, včetně soudů obecních, jsou-li opatřeny doložkou soudu, že jsou vykonatelné, jakož i doložkou stvrzující správnost jich vyhotovení.

3. Rozsudky a rozhodnutí rozhodců nebo rozhodčích soudů, anebo smíry před rozhodci či rozhodčími soudy, pokud podle zákonů nebo podle písemné, v zákonné formě zřízené smlouvy jest rozhodce nebo rozhodčí soud povolán, aby rozhodl o určitých nárocích majetkoprávních. Listiny ty musejí býti opatřeny potvrzením příslušného soudu první stolice, v jehož obvodu měl sídlo rozhodce nebo rozhodčí soud v době vydání rozsudku, rozhodnutí, nebo v době uzavření smíru, že nepodléhají dalšímu oprávněnému prostředku s účinkem odkladným, a doložkou potvrzující správnost jich vyhotovení.

Článek 40.

Povolení a výkon exekuce řídí se předpisy platnými ve státě, kde exekuce má býti povolena nebo vykonána, pokud tato smlouva nestanoví odchytek.

Článek 41.

Kde je podati žádost o exekuci a jak postupuje dožádaný soud.

Žádost o povolení a výkon exekuce budiž podána vymáhající stranou u soudu, kde exekuční titul vznikl. Pokud jde o exekuční tituly vzniklé v řízení před soudy obecními, rozhodci

shodno dole navedením odredbama i na osnovu dole spomenutih isprava, koje su sastavljene u oblasti druge ugovorne strane i prema tu važećim propisima su izvršni eksekucioni tituli.

Član 39.

Eksekucioni tituli.

Eksekucioni tituli su prema prethodnom članu:

1. Presude, platni nalozi, rešenja i druge odluke gradjanskih sudova, računajući i opštinske sudove, o imovno-pravnim potraživanjima, ako oni po pravu, koje važi kod presudjujućeg suda, ne podleže nikakvom daljem pravnom sredstvu sa odložnim dejstvom i o tome su snabdeveni odgovarajućom klauzulom suda, koja u isto doba tačnost otpravka potvrđuje.

2. Poravnanja o takvim potraživanjima, zaključena pred gradjanskim sudovima, računajući i opštinske sudove, ako su snabdevena klauzulom da su izvršna i klauzulom, koja potvrđuje tačnost njihovog otpravka.

3. Presude ili odluke izbornih sudija ili sudova ili poravnanja pred izbornim sudijama ili izbornim sudovima, ako su prema zakonomima ili po pismenom u zakonj formi sastavljenom ugovoru izborni sudija ili izborni sud pozvani da odluče o odredjenom imovno-pravnom potraživanju. Ove isprave moraju biti snabdevene potvrdom nadležnog suda prvog stepena, u čijem je području imao svoje sedište izborni sudija ili izborni sud u vreme donošenja sudske presude, odluke ili zaključenja poravnanja, da ne podleže nikakvom daljem pravnom sredstvu s odložnim dejstvom i da je otpravak tačan.

Član 40.

Odobrenje i izvršenje eksekucije upravlja se po propisima, koji važe u državi, gde se eksekucija ima odobriti ili izvršiti, ako u ovom ugovoru nije što drugo odredjeno.

Član 41.

Gde će se predati molba za eksekuciju, postupak umoljenog suda.

Potražilačka stranka predaće molbu za odobrenje i izvršenje eksekucije sudu, gde je eksekucioni titulus postao. Ako su u pitanju eksekucioni tituli, koji su postali u po-

nebo rozhodčími soudy, podána bude u příslušného soudu první stolice, v jehož obvodu vznikly. Soud, u něhož byla podána žádost za povolení a výkon exekuce, odstoupí ji neprodleně po připojení doložek po rozumu článku 39. s ostatními doklady podle předpisů, jež platí o dopisování se soudy druhé smluvní strany, soudu, který tam podle předcházejících ustanovení je příslušný.

Straně je zůstaveno, aby žádala o povolení a výkon exekuce přímo u příslušného soudu druhého smluvního státu.

Soud příslušný k povolení exekuce zjistí na základě zaslaných spisů, jsou-li tu podmínky, aby exekuce byla povolena a vykonána, a to v řízení, jež je skončiti nejdéle do 30 dnů ode dne, kdy spisy k soudu došly, a jež se omezí na zkoumání těchto náležitostí:

1. lze-li pokládati příslušnost úřadu, který rozhodl ve věci, za odůvodněnou; tomu tak bude, mohla-li věc býti vznesena před soud v dožadujícím státě podle předpisů platných ve státě dožádaném o příslušnosti;

2. jde-li o exekuční titul podle článku 39.;

3. byla-li žalovaná strana tam, kde toho zákon vyžaduje, řádně obeslána k řízení, v němž exekuční titul vznikl, zejména, byla-li jí do vlastních rukou doručena žaloba nebo podání, kterým projednání věci na území druhé smluvní strany bylo zahájeno, a byl-li jí platně doručen rozsudek nebo jiné rozhodnutí zakládající exekuční titul; byl-li vydán rozsudek pro zmeškání, jest k návrhu strany povinné zjistiti, nebylo-li jí nějakou nepravdelností znemožněno, aby se řízení zúčastnila nebo se dala řádně zastoupiti.

V řízení podle předcházejícího odstavce lze před rozhodnutím slyšeti o těchto okolnostech odpůrce strany vymáhající nebo jeho zástupce.

4. Nemá-li býti povolením a výkonem exekuce vynuceno jednání, které jest podle předpisů platných ve státě, kde exekuce má býti povolena nebo vykonána, zapovězeno, nebo které nelze vynutiti, nebo nemá-li býti povolením a výkonem exekuce uznán právní poměr ani uskutečněn nárok, který se přiči svrchovanosti dožádaného státu nebo dobrým

stupku před opštinským sudovima, izbornim sudijama ili izbornim sudovima, onda će se molba predati nadležnom sudu prvoga stepena, u čijem su području oni postali. Sud, kod koga je molba za odobrenje i izvršenje eksekucije bila predana, ustupice ovu bez odlaganja sudu druge ugovorne strane, nadležnom po gornjim propisima, dodavši klauzule u smislu člana 39. sa ostalim dokazima, a po propisima, koji vrede za pismeni saobraćaj sa sudovima druge ugovorne strane.

Stranci je slobodno da za odobrenje i izvršenje eksekucije neposredno moli nadležni sud druge ugovorne strane.

Sud, koji je nadležan za odobrenje eksekucije, utvrdice na osnovu poslatih akata u postupku, koji se ima najdalje svršiti za 30 dana od kad su akta sudu stigla, i koji se ima ograničiti na ispitivanje sledećih uslova, da li postoje zahtevi za odobrenje i izvršenje eksekucije:

1. da li se ima smatrati kao osnovana nadležnost vlasti, koja je stvar presudila; ovo je slučaj, ako je stvar mogla izaći pred sud u molećoj državi po propisima, koji vrede o nadležnosti u umoljenoj državi;

2. da li se radi o eksekucionom titulu u smislu člana 39.;

3. da li je tužena stranka tamo gde to zakon zahteva, bila uredno pozvana u postupku, u kome je postao eksekucionni titul, naročito da li joj je tužba ili pismo, kojim je rasprava predmeta bila otpočeta u oblasti druge ugovorne strane, bilo dostavljeno u vlastite ruke i da li joj je presuda ili druga odluka, koja čini eksekucionni titul, pravovaljano dostavljena; po predlogu obvezane stranke utvrdice se, ako je donesena kontumacijalna presuda, da joj nije ma kojom nepravilnošću onemogućeno da u postupku učestvuje ili da bude kao što treba zastupana.

U postupku po prednjoj alineji može u ovim okolnostima biti saslušan pre donošenja odluke protivnik potražilačke stranke ili njegov zastupnik.

4. Da li se odobrenjem i izvršenjem eksekucije neće iznuditi radnja, koja je zabranjena ili se ne može iznudjavati po propisima, koji vrede u državi gde se eksekucija ima odobriti ili izvršiti ili da li se odobrenjem ili izvršenjem eksekucije neće priznati koji pravni odnos ili ostvariti koje potraživanje, koji protivreče suverenitetu umoljene

mravům, anebo který podle práva dožádaného státu není žalovatelný nebo vykonatelný.

K věcnému přezkoumání exekučního titulu není soud exekuci povolující ani vykonávající oprávněn.

Článek 42.

Prozatímní opatření.

Jakmile soudu dojdou spisy (článek 41.), povolí soud příslušný k rozhodnutí o žádosti za povolení exekuce neprodleně, podle předpisů pro něj platných, prozatímní opatření proti odpůrci strany vymáhající k zajištění nároku z exekučního titulu. Toto prozatímní opatření lze jen tehdy zrušiti, byla-li odpůrcem vymáhající strany dána jistota pro úplné uspokojení nároku z exekučního titulu.

HLAVA ČTRNÁCTÁ.

Vydávání zločinců.

Článek 43.

Smluvní strany se zavazují, že si na požádání navzájem vydají osoby, které se zdržují na území dožádané smluvní strany a jsou stíhány soudním úřadem dožadujícího státu pro čin, trestný podle práva obou smluvních států — byť i toliko v některé části území — nebo které byly již pro takový čin odsouzeny, pokud zákony obou stran ukládají pro tento čin aspoň šestiměsíční trest na svobodě nebo trest těžší, nebo pokud osoba, která má býti vydána, byla již pro takový čin odsouzena k trestu na svobodě aspoň šestiměsíčnímu nebo těžšímu.

Vydání bude povoleno též pro pokus trestného činu a spoluvinu, jsou-li trestny dle práva obou smluvních stran.

Článek 44.

Jsou-li tu závažné okolnosti, lze vydání povolit také pro takové trestné činy, pro něž zákony obou států ukládají nižší trest na svobodě než šestiměsíční, ačli to zákony dožádaného státu připouštějí.

Článek 45.

Smluvní strany nevydají si navzájem vlastních státních občanů.

države ili blagim običajima ili koji po pravu umoljene države nisu tužljivi ili izvršljivi.

Sud, koji odobrava ili izvršuje eksekuciju, nije ovlašćen ispitivati stvarnu stranu eksekucionog titula.

Član 42.

Privremene naredbe.

Čim sudu stignu akta (član 41.), sud, koji je nadležan za odlučivanje o molbi za eksekuciju, odobriće bez odlaganja a po prospisima, koji za njega tu važe, privremenu naredbu protiv protivnika potražilačke stranke radi obezbede potraživanja iz eksekucionog titula. Ova privremena naredba može se samo onda ukinuti, ako je protivnik potražilačke stranke dao obezbedjenje za potpuno izmirjenje potraživanja iz eksekucionog titula.

ČETRNAESTA GLAVA.

Izdavanje krivaca.

Član 43.

Ugovorne strane obvezuju se, da jedna drugoj po molbi izdaju lica, koja se nalaze u oblasti umoljene ugovorne strane a goni ih koja sudska vlast moleće države zbog koje po pravu obe ugovorne države — pa ma to bilo i samo u jednom delu oblasti — kažnjive radnje, ili su zbog takve već osudjeni, ako je delo po zakonima obe strane ugroženo najmanje šestomesečnom kaznom oduzimanja slobode ili kojom težom kaznom, ili ako je zbog njega protiv lica, koje se ima izdati, već izrečena šestomesečna kazna oduzimanja slobode ili koja teža kazna.

Izdavanje će se odobriti i u slučajevima pokušaja i saučešća, ako su ovi kažnjivi po zakonima obe ugovorne strane.

Član 44.

Izdavanje može se odobriti, ako postoje važni razlozi, i zbog takvih kažnjivih radnja, koje su po zakonima obe države ugrožene kojom kaznom manjom od šestomesečnog oduzimanja slobode, ako je to po zakonima umoljene države dopušteno.

Član 45.

Ugovorne strane neće jedna drugoj izdavati sopstvene državljane.

Článek 46.

Pro které trestné činy nelze vydati.

Vydání nebude povoleno:

1. pro trestné činy, které byly spáchány na území strany požádané, nebo jichž stíhání podle zákonů této strany je vyhrazeno výlučně jejímu soudnictví;

2. bylo-li již zavedeno trestní řízení pro týž trestný čin proti požadované osobě na území požádané strany, a skončilo-li rozsudkem nebo jiným způsobem, leč by tu byly podmínky, za nichž podle zákonů požádaného státu byla by přípustná obnova trestního řízení;

3. je-li trestný čin promlčen podle práva platného ve všech částech území jedné ze smluvních stran, nebo nelze-li jej stíhati nebo trest vykonati z jiných zákonných důvodů;

4. pro trestné činy politické nebo činy s nimi související; trestné činy proti životu nebo tělesné bezpečnosti hlavy státu jedné ze smluvních stran není pokládati za trestné činy politické;

5. pro činy, které jsou trestny toliko podle vojenských trestních zákonů;

6. pro činy, které jsou trestny výhradně podle zákonů o tisku;

7. pro trestné činy, které lze stíhati toliko soukromou obžalobou;

8. pro trestné činy proti celním, daňovým a jiným finančním zákonům.

Zda trestné činy uvedené pod čísly 4. až 8. mají ráz tam naznačený, posoudí výhradně strana požádaná.

Článek 47.

Kdy bude vydání odročeno.

Je-li osoba požadovaná stíhána, nebo byla-li odsouzena na území strany požádané pro jiný trestný čin, nebo je-li tam z jiné příčiny ve vazbě, lze odročiti vydání do té doby, kdy řízení bude ukončeno, trest odpykán nebo prominut.

To však nebude závadou, aby o žádosti za vydání bylo rozhodnuto co nejdříve.

Článek 48.

Dožádání různých států za vydání.

Žádá-li za vydání téže osoby pro týž nebo pro různé trestné činy současně několik států,

Član 46.

Zbog kojih se kažnjivih radnja ne vrši izdavanje.

Izdavanje neće se odobriti:

1. zbog kažnjivih radnja, koje su izvršene u oblasti umoljene strane, ili čije je gonjenje po zakonima ove strane isključivo zadržano za njenu sudbenost;

2. ako je zbog iste kažnjive radnje protiv lica, koje bi se imalo izdati, već otpočet kazneni postupak u oblasti umoljene strane, koji je završen presudom ili na drugi način, a po zakonima umoljene države nije dopuštena obnova kaznenoga postupanja;

3. ako je po pravu sviju oblasti jedne ugovorne strane već nastupila zastarelost ili je gonjenje zbog kažnjivog dela odnosno izvršenje kazne sa drugih zakonskih razloga isključeno;

4. zbog političkih ili sa ovim u vezi stojećih kažnjivih radnja; kažnjive radnje protiv života ili telesne bezbednosti državnog poglavara svake ugovorne strane neće se smatrati kao političke kažnjive radnje;

5. zbog radnja, koje su samo po vojnim kaznenim zakonima kažnjive;

6. zbog radnja, koje su kažnjive isključivo po zakonima o štampi;

7. zbog kažnjivih radnja, koje se progone samo na tužbu privatnoga lica;

8. zbog kažnjivih radnja protiv carinskih, poreskih i drugih finansijskih zakona.

Umoljena strana isključivo ceni da li pod brojevima 4. do 8. navedene kažnjive radnje imaju tamo označeni karakter.

Član 47.

Odlaganje izdavanja.

Ako je lice, za čije je izdavanje moljeno, u oblasti umoljene strane gonjeno ili osuđeno zbog koje druge kažnjive radnje, ili ako se ono tu nalazi u pritvoru sa kog drugog uzroka, onda se izvršenje izdavanja može odložiti do vremena, kada se postupak svrši, kazna izdrži ili oprosti.

Ali to ne smeta da se o molbi za izdavanje što pre odluči.

Član 48.

Molba za izdavanje od raznih država.

Ako više država jednovremeno mole da se izda isto lice zbog istih ili zbog raznih kaž-

bude požadovaná osoba vydána státu, jehož jest příslušníkem.

Jinak bude požadovaná osoba vydána státu, na jehož území dopustila se trestného činu nejtěžšího, a jde-li o trestné činy stejně těžké, státu, jehož žádost za vydání došla nejdříve.

Závazky, které jedna ze smluvních stran již dříve na se vzala vůči jiným státům, zůstanou nedotčeny.

Článek 49.

Meze vydání.

Osobu vydanou lze ve státě, jemuž byla vydána, stíhati nebo odsouditi nebo dále vydati jinému státu pro trestný čin, spáchaný před vydáním jen, pokud pro tento trestný čin bylo vydání výslovně povoleno.

Pro jiné před vydáním spáchané trestné činy lze osobu vydanou stíhati nebo dále vydati jen:

1. jestliže strana, která ji vydala, dodatečně k tomu svolí; svolení toto nelze odepřiti, jestliže by také pro tento trestný čin podle této smlouvy bylo vydání povoliti;

2. neopustila-li vydaná osoba vlastní vinou území státu, jemuž byla vydána, do jednoho měsíce ode dne, kdy trestní řízení pro čin, pro nějž byla vydána, bylo ukončeno, trest odpykán nebo prominut, anebo vrátila-li se později dobrovolně na toto území.

Článek 50.

Žádost o vydání.

Žádost o vydání podá ministerstvo spravedlnosti (při osobách stíhaných vojenskými soudy nejvyšší vojenská soudní správa) dožadujícího státu přímo u ministerstva spravedlnosti strany dožádané.

Žádosti o vydání budiž připojen zatykač, vydaný na osobu požadovanou nebo trestní rozsudek proti ní vyneseny. V těchto listinách jest naznačiti povahu trestného činu a tento popsati, zároveň pak poukázati na trestní předpisy, jichž bude použití; zejména jest uvést všechny okolnosti, jež určují kvalifikaci trestného činu nebo odůvodňují použití určité sazby trestní.

Znění trestních předpisů vztahujících se na posouzení trestného činu a na vyměření trestu je připojiti v ověřeném opisu.

njivh radnja, onda će se lice, za čije se izdavanje moli, izdati državi, čiji je ono državljanin.

Inače izdaće se lice, koje se ima izdati, onoj državi, na čijoj je oblasti ono izvršilo najtežu kažnjivu radnju, a ako su u pitanju podjednako teške radnje, onda državi, čija je molba za izdavanje prvo bila stigla.

U obaveze, koje je jedna ugovorna strana već primila prema drugim državama, ovim se propisom ne dira.

Član 49.

Granice izdavanja.

Izdano lice može u državi, kojoj je bilo izdano, samo zbog onih kažnjivih radnja biti gonjeno i kažnjeno ili kojoj drugoj državi dalje izdano, zbog kojih je izdavanje izrečeno bilo odobreno.

Izdano lice može biti zbog drugih, pre izdavanja učinjenih, kažnjivih radnja samo onda gonjeno ili dalje izdano:

1. ako strana, koja ga je izdala, to naknadno odobri; ovo odobrenje ne može se odreći, ako bi se po ovom ugovoru i za ovu kažnjivu radnju izdavanje imalo odobriti;

2. ako izdano lice usled svoje krivice nije napustilo oblast države, kojoj je bilo izdano, u roku od mesec dana od dana, kada je kazneni postupak zbog dela, zbog koga je bilo izdano, završen, kazna izvršena ili oproštena ili ako se ono docnije dobrovoljno u ovu oblast vratilo.

Član 50.

Molba za izdavanje.

Molbu za izdavanje podnosi Ministarstvo pravde (kod osoba, koje gone vojni sudovi, dotična najviša vojna sudsko-upravna vlast) moleće strane neposredno Ministarstvu pravde umoljene strane.

Molbi za izdavanje treba priložiti poternicu izdanu protiv lica, koje se ima izdati, ili kaznenu presudu protiv njega. U ovim će se ispravama označiti karakter kažnjive radnje s opisom dela i uputom na kaznene propise, koji se imaju primeniti; naročito treba navesti sve okolnosti, koje obrazložavaju kvalifikaciju kažnjive radnje ili primenu jedne odredjene kaznene odredbe.

U overenom prepisu priložiće se tekst kaznenih propisa, koji se odnose na ocenu kažnjive radnje i na odmeravanje kazne.

Podle možnosti budiž připojen popis požadované osoby, její podobizna a jiné údaje způsobilé ku zjištění její totožnosti.

Článek 51.

Kterého jazyka bude použito.

Listiny zmíněné v předcházejícím článku jest sepsati v jazyku státním (oficiálním) strany dožadující ve formě pro ni předepsané a opatřiti úředním razítkem. Jest jim přiložiti překlady v jazyku státním (oficiálním) strany dožádané, jež budou pořízeny neb ověřeny přísežným tlumočnickem strany dožadující, který je opatří svým podpisem a svým úředním razítkem, nebo jež budou pořízeny úředně.

Článek 52.

Dodatečná objasnění.

Je-li pochybno, zda je vyhověno shora uvedeným podmínkám vydání, bude dožadující strana dodatečně požádána o další objasnění v přiměřené lhůtě.

Byla-li požadovaná osoba následkem žádosti o její vydání vzata do vazby, bude ji lze propustiti, nedojde-li toto dodatečné objasnění do šesti týdnů ode dne, kdy dožádání o ně bylo odesláno ministerstvem spravedlnosti strany dožádané o vydání.

Článek 53.

Opatření ku zajištění vydání.

Jakmile dojde žádost o vydání, bude zařízeno vše, čeho je třeba k jeho zabezpečení, a osoba požadovaná bude vzata do vazby, leda že by se vydání jevilo již předem nepřipustným.

Článek 54.

Prozatímní zatčení.

V nutných případech může býti osoba požadovaná vzata do zajišťovací vazby již před podáním žádosti o její vydání, bylo-li o to požádáno s odvoláním na soudní zatykač nebo na pravoplatný rozsudek a bude-li současně udán trestný čin. Taková žádost může býti podána soudem nebo jiným k tomu příslušným úřadem dožadující strany přímo u příslušného úřadu strany dožádané, a to písemně neb i telegraficky.

I bez takové žádosti zatknou úřady jedné strany smluvní prozatímně osobu, která je stíhána v jejím policejním listě ku právní druhé strany smluvní pro trestný čin spáchaný na

Po možnosti přiložice se opis lica, koje se ima izdati, njegova fotografija i drugi podaci, koji su potrebni da se utvrdi njegov identitet.

Član 51.

Koji će se jezik upotrebiti.

U prethodnom članu spomenute isprave sastaviće se na državnom jeziku moleće strane i u formi propisanoj za moleću stranu i biće snabdevene službenim pečatom. Njima će se dalje priložiti prevodi na državnom jeziku umoljene strane, koje će overiti ili sastaviti zakleti tumač moleće strane i koji će biti snabdeveni potpisom i službenim pečatom tumača, ili koji su službeno sastavljeni.

Član 52.

Bliža obaveštenja.

Ako postoji sumnja, da li su gore spomenuti uslovi izdavanja ispunjeni, onda će moleća strana naknadno biti umoljena za bliža obaveštenja u primerenom roku.

Ako je lice, koje se ima izdati, stavljeno u pritvor usled molbe za njegovo izdavanje, onda će ono moći biti pušteno u slobodu, ako naknadna obaveštenja ne stignu za šest nedelja od dana, kad je Ministarstvo pravde za izdavanje umoljene strane molbu poslalo.

Član 53.

Mere za obezbedjenje izdavanja.

Čim stigne molba za izdavanje, narediće se sve što je potrebno za njeno obezbedjenje i gonjeno lice biće pritvoreno, osim ako bi se još unapred videlo, da je izdavanje nedopušteno.

Član 54.

Prethodno pritvaranje.

Ako je potrebno, može lice, koje se ima izdati, biti stavljeno u obezbedjavni pritvor još pre predaje molbe za izdavanje, ako se za to moli s pozivom na sudsku poternicu ili pravnosnažnu presudu, i ako se jednovremeno označi kažnjiva radnja. Takvu molbu može predati sud ili koja za to inače pozvana vlast moleće strane neposredno nadležnoj vlasti umoljene strane i to pismeno ili i telegrafski.

Vlasti jedne ugovorne strane staviće prihvorenje u pritvor i bez takve molbe ono lice, koje je po molbi druge ugovorne strane u policijskom listu prvo spomenute ugovorne

území této, jakmile na jejích území byla vy-
pátrána.

Článek 55.

O zatčení osoby podle předcházejícího článku, jakož i o místě vazby zpraví ministerstvo spravedlnosti neprodleně ministerstvo spravedlnosti (nejvyšší úřad vojenské správy) druhé smluvní strany, jejímiž úřady je zatčená osoba stíhána.

Nedojde-li do osmi dnů ode dne, kdy vyrozumění podle odstavce prvního bylo odesláno, sdělení nejvyššího úřadu justiční správy druhé strany, že bude za vydání žádáno, bude lze propustiti zatčenou osobu na svobodu.

Rovněž bude lze propustiti zatčenou osobu na svobodu, nedojde-li do šesti týdnů ode dne, kdy došlo sdělení podle odstavce 2. tohoto článku, žádost o její vydání.

Článek 56.

Smluvní strana, které byla stíhaná osoba vydána, zpraví vydávající stranu k její žádosti o konečném výsledku trestního řízení ověřeným vyhotovením soudního rozhodnutí, kterým trestní řízení bylo ukončeno.

Článek 57.

Průvoz zločinců.

K žádosti jedné strany smluvní povolí druhá strana průvoz osoby, která byla dožadující straně vydána od jiného státu.

O průvozu platí obdobně ustanovení o povolení vydání.

Průvoz proveden bude orgány strany dožadované způsobem a směrem, který bude jimi určen.

Článek 58.

Případné neshody vzniklé během řízení o povolení vydání nebo průvozu vyhrazují se úpravě cestou diplomatickou.

HLAVA PATNÁCTÁ.

Právní pomoc ve věcech trestních.

Článek 59.

V trestních věcech poskytnou si smluvní strany na požádání navzájem právní pomoc, a to zpravidla v bezprostředním styku mezi soudními úřady dožadujícími a dožádanými.

strane gonjeno zbog kažnjivih dela učinjenih u oblasti one druge strane, a u oblasti ove strane je bilo pronadjeno.

Član 55.

O pritvoru jednoga lica po prethodnom članu, kao i o mestu pritvora, izvestiće Ministarstvo pravde bez odlaganja Ministarstvo pravde (vrhovnu vojnu sudsko-upravnu vlast) druge ugovorne strane, čije vlasti progone pritvoreno lice.

Ako za osam dana od dana, kad je izveštaj po alineji prvoj bio otposlat, ne stigne saopštenje vrhovne sudsko-upravne vlasti druge strane da će se moliti za izdavanje, pritvoreno lice moći će biti pušteno u slobodu.

Pritvoreno lice moći će biti pušteno takodje u slobodu, ako molba za izdavanje ne stigne za šest nedelja od dana kad je prispeo saopštenje u smislu alineje druge ovog člana.

Član 56.

Ugovorna strana, kojoj je izdato gonjeno lice, izvestiće stranu, koja izdaje, po njenoj molbi, o krajnjem rezultatu kaznenog postupka overenim opravkom sudske odluke, kojom je kazneni postupak završen.

Član 57.

Provoz krivaca.

Po molbi jedne ugovorne strane odobriće druga strana provoz lica, koje molećoj strani izdaje druga koja država.

O provozu shodno se primenjuju odredbe o odobrenju izdavanja.

Provoz će izvršiti organi umoljene strane na način i u pravcu, koje oni odred-

Član 58.

Nesporazumi, koji bi se eventualno pojavili pri izdavanju ili provozu, regulisaće se diplomatskim putem.

PETNAESTA GLAVA.

Pravna pomoć u kaznenim stvarima.

Član 59.

U kaznenim stvarima ukazuje ugovorne strane jedna drugoj po molbi pravnu pomoć, i to po pravilu u neposrednom saobraćaju između sudskih vlasti moleće i umoljene

Zejména dají doručiti spisy týkající se trestního řízení a budou prováděti úkony vyšetřovací, jako: výslech obviněných osob, svědků a znaleců, soudní ohledání, prohlídku a zabavení věcí, a předávati sobě spisy a věci, které se vztahují k trestnímu řízení.

Nebudou však doručovány odsuzující rozsudky, jakož i obsílky k výslechu osob jako obviněných, jež budou vydány soudy jedné smluvní strany proti příslušníkům druhé strany smluvní. Také nelze vyslechnouti příslušníka jedné smluvní strany jako obviněného ku dožádání soudů druhé smluvní strany.

Článek 60.

Kdy lze odepřít právní pomoc.

Právní pomoc ve věcech trestních lze odepřít v těch případech, kde podle ustanovení této smlouvy není povinnosti ku vydání osoby stíhané.

Článek 61.

Obeslání z ciziny.

Svědék nebo znalec, ať přísluší kamkoli, který na obsílku jemu doručitou dostaví se dobrovolně před úřady dožadujícího státu, nesmí tu býti stíhán pro trestný čin dříve spáchaný, ani vzat do vazby z jiného právního důvodu dříve vzniklého. Osoby tyto pozбудou však této výhody, neopustí-li do 48 hodin z vlastní viny území dožadujícího státu, jakmile jich přítomnosti u soudu nebude již potřebí.

V žádosti o doručení obsílky jest uvéstí peníz, který jí bude zaplacen na úhradu cesty a pobytu. Obeslané osobě bude, přeje-li si tak, dána záloha na úhradu cesty a pobytu v území strany dožadující.

Je-li obeslaná osoba ve vazbě na území dožádaného státu, lze požádati nejvyšší úřad justiční správy tohoto státu o její dočasné dodání, a to proti závazku, že bude co nejdříve nazpět poslána.

Takovou žádost bude lze zamítnouti toliko ze závažných důvodů, zejména, bude-li obeslaný vězeň odporovati svému dodání.

Článek 62.

Vydání věcí doličných.

Úřady obou smluvních stran vydají si navzájem na požádání věci, jichž obviněný na-

države. Naročito će dostavljati i pismena, koja se odnose na kazneno postupanje, i vršice istražne radnje, kao: saslušanje okrivljenih lica, svedoka i veštaka, sudski uvidjaj, pretraživanje i uzapćivanje predmeta, i predavati jedna drugoj akta i predmete, koji se odnose na neko kazneno postupanje.

Medjutim osudjavne presude kao i pozivi radi saslušanja koga lica kao okrivljenog, koje izdaju sudovi jedne strane protiv državljana druge strane, neće se ovim poslednjim dostavljati. Takodje neće moći državljani jedne strane po molbi suda druge strane biti saslušan kao okrivljeni.

Član 60.

Kad se može odreći pravna pomoć.

Pravna pomoć u kaznenim stvarima može se odreći u slučajevima, u kojima po odredbama ovoga ugovora ne postoji dužnost za izdavanje gonjenoga lica.

Član 61.

Pozivanje iz inostranstva.

Svedok ili veštak, koji dobrovoljno po dostavljenom mu pozivu izadje pred vlasti moleće države, ne sme tamo, ma čiji državljani bio, biti gonjen ni zbog ranije izvršene kažnjive radnje niti biti pritvoren iz koga ranije postalog pravnog osnova. Ali on gubi ovu povlasticu, ako sopstvenom krivicom ne napusti za 48 sati oblast moleće države, čim njegovo prisustvo kod suda nije više potrebno.

U molbi za dostavljanje poziva označice se suma, koja će mu se dati kao naknada za troškove puta i bavljenja. Pozvanom licu daće se po njegovoj molbi predujam za pokriće putnih troškova i bavljenja u oblasti moleće strane.

Ako se pozvano lice nalazi u pritvoru u oblasti umoljene države, onda može vrhovna sudsko-upravna vlast biti zamoljena da ga privremeno izda uz obavezu da će što pre biti natrag poslato.

Takva molba može se odbiti samo usled važnih razloga, naročito ako se pritvoren protiv izdavanju.

Član 62.

Izdavanje dokaznih predmeta.

Vlasti obe ugovorne strane predavaće po molbi jedna drugoj uzajamno predmete, do

byl trestným činem, nebo jež slouží k provedení důkazu, a to i tehdy, podléhají-li zabavení nebo propadnutí.

Byly-li tyto věci vyžádány vzhledem k vydání nebo průvozu zločince, budou, pokud možno, předány současně s jeho vydáním nebo průvozem.

Povinnost předati věci doličné nezaniká v tom případě, když povolené vydání nemohlo býti provedeno pro smrt obviněného nebo jeho útěk, a vztahuje se též na předměty doličné, které byly ukryty neb uloženy ve státě vydání povolivším, a které později tam byly nalezeny.

Úřad vydávající takové věci může je prozatím zadržeti, jsou-li nezbytně potřebny pro účely jeho vlastního trestního řízení.

Práva osob třetích na těchto věcech zůstávají nedotčena.

Strana vydávající věci doličné může si též vymíniti, že jí co nejdříve budou vráceny. V tomto případě, jakož i když na věcech vážnou práva osob třetích, jest zaříditi, aby byly bezodkladně a bezplatně vráceny, jakmile jich pro účely trestního řízení v dožadujícím státě nebude potřeby.

Článek 63.

Kterým jazykem jest sepsati žádosti o právní pomoc.

Dožádání o právní pomoc sepsáno bude v řeči státní (oficiální) dožadujícího státu a opatřeno úředním razítkem dožadujícího úřadu.

O překladu dožádání a příloh platí ustanovení článku 3.

Případné neshody vzniklé při poskytování právní pomoci vyhrazují se úpravě cestou diplomatičnou.

HLAVA ŠESTNÁCTÁ.

Sdělování odsuzujících rozsudků a výtahů z trestních rejstříků.

Článek 64.

Obě strany budou si navzájem sdělovati opisy trestních lístků nebo výtahy pravoplatných rozsudků odsuzujících, pokud se týkají příslušníků druhé smluvní strany a jsou podle předpisů o tom platných zapisovány do trestního rejstříku.

kojih je okřivljeni došao kažnjivom radnjom, a koji služe za provodjenje dokazivanja i to i onda, ako podleže uzapćivanju ili konfiskovanju.

Ako takvi predmeti budu zahtevani s obzirom na izdavanje ili provoz krivca, onda će oni po mogućnosti biti predani jednovremeno sa njegovim izdavanjem ili provozom.

Obaveza izdavanja dokaznih predmeta ne prestaje u slučaju kad odobreno izdavanje ne bi se moglo izvesti usled smrti okřivljenoga ili usled njegovog begstva, a odnosi se i na dokazne predmete, koji su u državi, koja je dala odobrenje za izdavanje, bili sakriveni ili deponovani, a koji se tek docnije budu našli.

Vlast, koja takve predmete predaje, može ih za izvesno vreme zadržati, ako sa potrebni radi sopstvenog kaznenog postupanja.

Prava trećih lica na ovim predmetima ostaju u snazi.

Strana, koja izdaje dokazne predmete, može sebi zadržati pravo, da joj se ovi predmeti što pre vrati. U ovom slučaju, kao i onda kad na predmetima postoje prava trećih lica, narediće se njihov besplatni povraćaj bez odlaganja čim više u molećoj državi nisu potrebni za kazneno postupanje.

Član 63.

Jezik molbe za pravnu pomoć.

Molba za pravnu pomoć sastaviće se na državnom jeziku moleće države i biti snabdevena pečatom moleće vlasti.

O prevodu molbenoga pismena i njegovih priloga vrede propisi člana trećeg.

Nesporazumi, koji bi se eventualno pojavili u davanju pravne pomoći, raspraviće se diplomatskim putem.

ŠESTNAESTA GLAVA.

Saopštavanje osuda i izvoda iz kaznenih registara.

Član 64.

Obe strane saopštavaće jedna drugoj preise kaznenih karata ili izvode pravnosnažnih osudjavnih kaznenih presuda, u koliko se oni odnose na državljane druge ugovorne strane, a po o tome važećim propisima unose se u kazneni registar.

Taktéž budou si sdělovati další rozhodnutí, jež se týkají takových rozsudků a jsou zapisována do trestního rejstříku.

Ministerstva spravedlnosti obou smluvních stran budou si zasílati tyto opisy a výtahy vždy čtvrtletně.

Článek 65.

Úřady každé ze smluvních stran, pověřené vedením trestního rejstříku, podají úřadům druhé strany na přímou žádost informaci z trestního rejstříku o jednotlivém případě.

HLAVA SEDMNÁCTÁ.

Náklady právní pomoci ve věcech trestních.

Článek 66.

Výlohy způsobené dožádáním o vydání neb o jinou právní pomoc ve věcech trestních ponese smluvní strana, pokud vzešly na jejím území.

Toliko výlohy, jež vzešly následkem dožádání o dobrozdání znaleců i fakult vysokých škol a o obeslání osoby, která jest ve vazbě na území dožádaného státu, jakož i náklady průvozu osoby stíhané hradí stát dožadující.

HLAVA OSMNÁCTÁ.

O ratifikaci a výpovědi smlouvy.

Článek 67.

Tato smlouva je sepsána státním jazykem obou smluvních stran a její znění je v obou jazycích autentické.

Bude ratifikována a listiny ratifikační budou co nejdříve vyměněny v Praze.

Působnosti nabude měsíc po výměně ratifikačních listin a zůstane v platnosti ještě šest měsíců ode dne, kdy bude jednou ze smluvních stran vypovězena.

Na důkaz toho podepsali zmocněnci obou stran tuto smlouvu a opatřili ji vlastní pečeti.

Sepsáno v dvojím prvopisu v Bělehradě, dne sedmnáctého března roku tisíc devět set dvacátého třetího.

Dr. EMIL SPIRA v. r.

Dr. D. ARANDJELOVIĆ v. r.

Dr. JANKO BABNIK v. r.

Isto tako saopštavaće one jedna drugoj dalje odluke, koje se odnose na takve presude, a unose se u kazneni registar.

Ove prepise i izvode slaće uvek uzajamno svaka tri meseca Ministarstva pravde obe ugovorne strane jedno drugom.

Član 65.

Vlasti ugovornih strana, kojima je povereno vodjenje kaznenog registra, davaće vlastima druge strane na neposrednu molbu obaveštenja iz kaznenog registra o pojedinom slučaju.

SEDAMNAESTA GLAVA.

Troškovi pravne pomoći u kaznenim stvarima.

Član 66.

Troškovi prouzrokovani molbom za izdavanje ili drugom pravnom pomoću u kazne nim stvarima snosi strana, na čijoj su oblasti oni postali.

Moleća država naknadiće samo izdatke, koji su postali usled molbe za mišljenje veštaka i fakulteta visokih škola, kao i za pozivanje lica, koja se nalaze u pritvoru u oblasti umoljene države, i troškove provoza gonjenoga lica.

OSAMNAESTA GLAVA.

O ratifikaciji i otkazu ugovora.

Član 67.

Ovaj ugovor je sastavljen na državnom jeziku obeju ugovarajućih strana i njegov tekst na oba jezika je autentičan.

On će se ratifikovati i ratifikacije će se izmeniti što pre u Pragu.

Na snagu će stupiti mesec dana posle izmene ratifikacija i ostaće u snazi još za šest meseci od dana kad bude otkazan od jedne ugovarajuće strane.

U potvrdu toga potpisali su ovaj ugovor punomoćnici obeju strana i stavili svoje pečate.

Sastavljeno u dva primerka u Beogradu sedamnaestog marta hiljadu devet stotina dvadeset treće godine.

Dr. EMIL SPIRA m. p.

Dr. D. ARANDJELOVIĆ m. p.

Dr. JANKO BABNIK m. p.

Dodatkový protokol

ku smlouvě mezi Československou republikou
a královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců
o úpravě vzájemných právních styků.

Zmocněnci
republiky Československé
a království Srbů, Chorvatů
a Slovinců,

podpisující smlouvu o úpravě vzájemných
právních styků, prohlašují, že se dohodli
o těchto okolnostech:

1. K článku 2. Smluvní strany sdělí si na-
vzájem přehled rozdělení soudů uspořádaný
podle obvodů sborových soudů první stolice.

Přehled ten bude, pokud možno, k objas-
nění doložen mapou soudních obvodů.

2. K článku 65. Rovněž sdělí si smluvní
strany úřady trestního rejstříku, jež jsou po-
vinny dodávati si zprávy.

3. Smluvní strany sdělí si navzájem seznam
pohraničních míst a úřadů, jež na hranicích
republiky Československé a království Srbů,
Chorvatů a Slovinců přicházejí v úvahu pro
předávání a přejímání zločinců.

Na doklad toho podepsali zmocněnci tento
dodatkový protokol, jenž má stejnou platnost
jako smlouva sama.

Sepsáno v Bělehradě, dne sedmnáctého
března roku tisíc devět set dvacátého třetího
ve dvojím vyhotovení.

Dr. EMIL SPIRA v. r.

Dr. D. ARANDJELOVIĆ v. r.

Dr. JANKO BABNIK v. r.

Naknadni protokol

u dopunu ugovora izmedju Českoslovačke Re-
publike i Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca
o uredjenju uzajamnih pravnih odnošaja.

Punomoćnici Českoslovačke Re-
publike i Kraljevine Srba, Hrva-
ta i Slovenaca,

potpisavši ugovor o uredjenju uzajamnih
pravnih odnošaja, izjavljuju, da su se sagla-
sili na sledeće:

1. K članu 2. Ugovorne strane saopštiće
jedna drugoj pregled sudova prvog stepena po
oblastima.

Tome pregledu biće po mogućnosti, u cilju
objašnjenja, priložena karta sudskih oblasti.

2. K članu 65. Isto tako saopštiće ugovorne
strane jedna drugoj vlasti kaznenog registra,
koje su dužne da daju izveštaje.

3. Ugovorne strane saopštiće jedna drugoj
spisak pograničnih mesta i vlasti, koje na
granici Českoslovačke Republike i Kraljevine
Srba, Hrvata i Slovenaca dolaze u obzir za pre-
davanje i primanje zločinaca.

U potvrdu prednjeg punomoćnici su pot-
pisali ovaj naknadni protokol, koji ima istu
snagu kao i sam ugovor.

Napisano u dva primerka u Beogradu se-
damnaestog marta hiljadu devet stotina dva-
deset treće godine.

Dr. EMIL SPIRA m. p.

Dr. D. ARANDJELOVIĆ m. p.

Dr. JANKO BABNIK m. p.

SHLÉDNUVŠE A PROZKOUMAVŠE TUTO SMLOUVU A DODATKOVÝ PROTOKOL A VĚDOUCE, ŽE NÁRODNÍ SHROMÁŽDĚNÍ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ S NIMI SOUHLASÍ, PROHLAŠUJEME JE ZA SCHVÁLENY, PŘIJATY, POTVRZENY A UTVRZENY A MOCÍ LISTU TOHOTO PODEPSANÉHO NAŠÍ RUKOU VLASTNÍ JE SCHVALUJEME, PŘIJÍMÁME, POTVRZUJEME A UTVRZUJEME, SLIBUJÍCE SLOVEM SVÝM, JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ, ŽE JE PEVNĚ A NEPORUŠITELNĚ ZACHOVÁME A NEDOPUSTÍME, ABY PROTI NIM JEDNÁNO BYLO Z JAKÉKOLI PŘÍČINY A JAKÝMKOLI VYMYŠLENÝM ZPŮSOBEM.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST VYHOTOVITI KÁZALI A K NĚMU PEČEŤ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

JENŽ JEST DÁN NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 31. BŘEZNA 1924.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny vyměněny byly dne 6. června 1924; smlouva vstupuje tudíž podle čl. 67 v mezinárodní působnost dnem 6. července 1924.

Seznam úřadů podle čl. 29 smlouvy bude vyhlášen ministrem zahraničních věcí do-
datečně.

Dr. Beneš v. r.